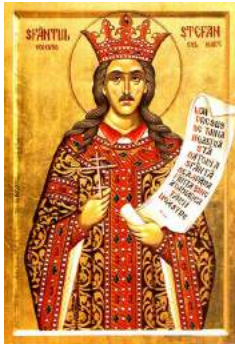

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Astăzi, Biserica Ortodoxă Română îl cinstește pe **Sfântul Voievod Ștefan cel Mare**, domnitorul mușatin căruia, pentru sfințenia faptelor sale, poporul român de pretutindeni îi înalță, din adâncul conștiinței sale, un prinos de mulțumire și recunoștință. Sfântul Ștefan cel Mare a fost domnitor al Moldovei între anii 1457-1504 și este cunoscut ca aparator al creștinătății. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a canonizat la 20 iunie 1992, fiind sărbătorit la 2 iulie.

Sfântul Ioan Maximovici este considerat de către creștinii ortodocși de pretutindeni, ca fiind unul dintre cei mai mari sfinți al secolului XX. Manifestând diferite forme de sfințenie, el a fost în același timp un mare teolog inspirat de Dumnezeu și „nebun întru Hristos”, un zelos ierarh misionar și un aparator al săracilor, un ascet desăvârșit și un părinte iubitor pentru orfani. Este sărbătorit pe 2 iulie.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 3 - 16 IULIE

Sâmbătă 8 iulie:

Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 9 iulie:

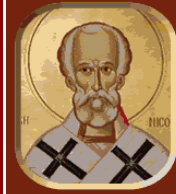
Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Duminică 16 iulie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIS OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A PATRA DUPA RUSALII

In vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.” (Matei 5, 8 - 13)

Sfantul Maslu - inovatii si practici neortodoxe

Taina Sfantului Maslu, ca lucrare sfanta vazuta prin care ni se impartaseste harul Sfantului Duh, se savarseste dupa un anumit ritual. Acest ritual al administrarii Tainei Maslului a fost conceput pe baza Traditiei apostolice, in primele secole ale Bisericii crestine, dupa indicatiile trasate in Epistola Sfantului Iacob: Este cineva bolnav intre voi? Sa cheme preotii Bisericii si sase roage pentru el, unindu-l cu untdelemn, intru numele Domnului. Si rugaciunea credintei va mantui pe cel bolnav si Domnul il va ridica si de va fi facut pacate, se vor ierta lui" (V, 14-15). Iar aceasta indrumare a Sfantului Apostol Iacob se bazeaza de facto pe invatatura primita direct de la Mantuitorul Iisus Hristos. Sfantii Apostoli, dupa porunca Domnului Hristos, practicau ungerea cu untdelemn, ca pe un lucru deja cunoscut: Si scoteau multi demoni si ungeau cu untdelemn pe multi bolnavi si-i vindecau (Marcu VI, 13). Aceasta practica a continuat-o Biserica, statornicind si randuiala Tainei Maslului in forma actuala. Desi Biserica dreptmaritoare crestina s-a straduit sa pastreze nealterate formele primare ale cultului de-a lungul timpului, urmarind sa se respecte si randuiala prescisa in perioada patristica a Tainei Maslului, totusi, devierile, inovatiile, adaugirile nu lipsesc. Aceasta realitate constituie subiectul studiului de fata.

Influente romano-catolice scolastice (extrema unctio)

Exista practica, printre credinciosii nostri, de a-i chema pe preoti doar atunci cand bolnavul se afla pe patul de moarte, cand nu se mai poate face nimic pentru el. Cu siguranta aceasta practica este de influenta romano-catolica, deoarece numai in Biserica Apuseana aceasta Taina este privita ca ultima ungere (extrema unctio). In Apus, a fost introdusa o asemenea practica, probabil, in secolul al XII-lea, ca un viaticum mortis, care pecetluiește viata de aici si tamaduieste sufletul de pacat, cand intra in corturile dreptilor. Practica aceasta este gresita atat din punct de vedere biblic, dogmatic, cat si psihologic. Sfantul Iacob ne vorbeste despre bolnavi in general si nu numai despre cei grav bolnavi; acelasi Apostol ne spune mai departe ca Maslul nu este destinat pentru moarte, ci pentru vindecarea bolnavului: ...Si rugaciunea credintei va mantui pe cel bolnav, si Domnul il va ridica... (Iacob V, 15). Din punct de vedere dogmatic, afirmand apusenii ca Maslul este o pregatire, o merinde pentru viata de veci, micsoareaza prin aceasta importanta Tainei Euharistiei, care singura este o merinda pentru viata in Hristos, de dincolo. Din punct de vedere psihologic, savarsindu-se Taina Maslului numai pentru cei grav bolnavi, si stiindu-se ca el este o pregatire pentru moarte, Taina, in loc sa insenineze si sa incurajeze pe bolnavi, mai mult ii sperie, stiind ca li se apropie moartea.

Biserica noastra dreptmaritoare crestina nu a acceptat niciodata o asemenea conceptie, ci a privit Taina Maslului ca o lucrare sfanta savarsita de preotii Bisericii, prin care se impartaseste celui bolnav harul nevazut al tamaduirii suferintelor trupesti, intarirea sufluteasca si iertarea pacatelor si nu a administrat-o in niciun caz cu intentia de a fi ultima slujba din viata unui om. Cea din urma grija a Bisericii pentru cel bolnav este ca acesta sa fie spovedit si impartasit, iar, pentru situatiile in care cineva grav bolnav sau inaintat in varsta se lupta cu moartea vreme indelungata, exista in cartile de cult Slujba la iesirea cu greu a sufletului, Rugaciunea pentru sufletul cel osandit si Rugaciunea pentru cel ce greu se lupta cu moartea.

De aceea, pe langa cazurile mai rare de administrare a Tainei Sfantului Maslu persoanelor particulare, in Biserica Ortodoxa se practica foarte mult Maslul de obste, adica savarsirea acestei lucrari sfinte pentru toata comunitatea sau, mai bine spus, pentru cei care vin la biserica, pentru a participa la aceasta Taina. De regula, Maslul de obste se savarseste mai ales la bisericile din mediul urban (cu regularitatea pe care o au majoritatea serviciilor divine, in zile de post, miercurea si vinerea, uneori luna, dimineata sau dupa amiaza, legat de regula, de slujba acatistului), dar si la cele din mediul rural (de regula in perioada posturilor). Savarsirea Maslului de obste este: un lucru bun, un mijloc de pastorie, o cale de a-i aduce sa a-tine pe credinciosi legati de biserica si o lucrare de a iesi in intampinarea si rezolvarea nevoilor spirituale ale lor. Exista, din pacate, anumite practici care sunt straine de duhul ortodoxiei si care denatureaza si minimalizeaza importanta care se cuvine unei astfel de lucrari sfinte savarsite in numele Domnului.

O prima problema, care se ridica in acest sens, este cea a numarului slujitorilor. Sfanta Scriptura nu ne indica numarul exact al preotilor savarsitori, dar Sfantul Apostol Iacob ne vorbeste de "preoti", deci de mai multi. Traditia bisericeasca stabileste sapte, cinci, trei sau cel putin doi preoti savarsitori, in niciun caz unul: un

singur preot nu poate sa savarseasca Taina Sfantului Maslu. Caci, si despre episcop este scris sa nu fie hirotonit de unul, si, la fel, nici Taina Sfantului Maslu sa nu fie savarsita de un preot. Sa fie chemati preotii Bisericii, zice (Sfantul Apostol Iacob), si nu un preot, si sa se roage pentru acesta, unindu-l cu untdelemn sfintit. Taina Maslului se cunoaste, in traditie, si sub denumirea de "sobor", tocmai pentru ca se savarseste de mai multi preoti. Sapte preoti dupa numarul sapte al darurilor Sfantului Duh, enumerate de Isaia, sau dupa acei sapte preoti ai Legii Vechi care, trambitand de sapte ori in jurul Ierihonului, din porunca divina, i-au daramat zidurile, sau rugandu-se preotii de sapte ori, sa se asemene profetului Elisei care, rugandu-se de sapte ori, a inviat pe copilul unei sunamitence. Sau ca si Ilie, care, rugandu-se de sapte ori, a inchis cerul pacatosilor, si iarasi l-a deschis si a pogorat ploaie; la fel si preotii, sa dezlege uscaciunea pacatului. Trei slujitori dupa numarul celor trei Persoane ale Sfintei Treimi: Tatal, Fiul si Sfantul Duh. Apoi, rugaciunea sfintirii untdelemnului: Doamne, Care, cu mila si cu indurarile Tale, tamaduiesti zdrobirile sufletelor si trupurilor noastre, Insuti, Stapane, sfinteste untdelemnul acesta...", trebuie citita de sapte ori, chiar daca numarul preotilor este mai mic de sapte. Se cuvine sa amintim ca aceasta rugaciune nu este formula prin care se administreaza Taina, asa cum spun unii dintre slujitori, ci ea are menirea sa pregateasca, prin sfintenie, materia Tainei Maslului, adica untdelemnul. Este necesar ca, inainte sau concomitent cu fiecare din cele sapte ungeri, sa se rostiasca formula Tainei, care este o rugaciune mai dezvoltata: "Parinte Sfinte, doctorul sufletelor si al trupurilor, Care ai trimis pe Unul - Nascut Fiul Tau, Domnul nostru Iisus Hristos, sa vindece toata boala si sa rascumpere din moarte, tamaduieste pe robul Tau acesta (N) (sau acestia) de neputinta trupezasca si sufluteasca ce l-a cuprins si-l da sa vieze prin harul Hristosului Tau...". Rostirea intreaga si corecta a formulei Tainei Maslului, ca a fiecarei Taine, este absolut necesara, caci de aceasta depinde validitatea Tainei. Caci, exista slujitori care nu rostesc niciodata formula Tainei, care nu fac cele sapte ungeri, ci doar la sfarsit.

De asemenea, mai exista si cazuri in care preotii savarsitori dau Sfanta Evanghelie spre sarutare tuturor credinciosilor prezenti in biserica, dupa fiecare dintre cele sapte pericope care se citesc la Maslu, si nu rostesc niciodata formula, savarsind numai o singura data ungerea cu untdelemn sfintit, la sfarsit, ca o miruire, ceea ce este cu totul gresit. Ungerea de sfarsit vine ca o incununare a slujbei Maslului, dar in niciun caz nu poate fi singura. In legatura cu ungerile cu untdelemn sfintit, trebuie sa specificam ca exista o practica gresita, anume aceea de a unge nu numai persoanele, la frunte si la maini, ci si o serie de lucruri personale sau ale celor pentru care se roaga cineva" (haine, batiste, fotografii etc). Persoana nu poate fi substituita de haine sau de un lucru care ii apartine, caci: ...Taina se savarseste la intalnirea a doua subiecte umane deschise prin credinta Duhului Sfant lucrator in ambianta Bisericii, intalnire care se prelungeste si in atingerea trupezasca directa intre ele, sau prin mijlocirea unei materii. Nu materia, si nici cuvintele rostite sau gesturile savarsite, luate in ele insele, constituie Taina, ci ea se constituie in intalnirea in credinta a celor doua persoane in ambianta Bisericii plina de Duhul Sfant si in atingerea trupezasca intre cele doua persoane, odata cu marturisirea prin cuvinte a acestei credinte a lor: a uneia care savarseste Taina si a alteia care o primește.

Deschiderea Sfintei Evanghelii

Una din practicile eronate legate de savarsirea Sfantului Maslu este "**deschiderea cartii**". In randuiala acestei Taine, se specifica clar ca, dupa rugaciunea a 7-a, preotul cel dintai, luand Sfanta Evanghelie, o da bolnavului sa o sarute (nu sa o si deschida), apoi o deschide preotul; astfel deschisa, preotii slujitori o tin deasupra capului celui bolnav (cu partea scrisa in jos), iar preotul cel dintai zice rugaciunea a 8-a (prin care se cere de la Dumnezeu iertarea pacatelor bolnavului si nu se citește pericopa evanghelică din locul unde s-a deschis Evanghelia). De la aceasta deschidere rituala si tinere pe capul celui bolnav a Sf. Evanghelii, s-a trecut la o inovatie liturgica foarte pagubitoare prin care, unii slujitori, din pacate, pe baza textului la care a fost deschisa Sf. Evanghelie cu totul intamplator, si, tinand seama de culoarea vignetelor, interpreteaza textul, facand preziceri pe care credinciosii mai creduli le iau drept adevarate. Aceasta inovatie denatureaza si diminueaza insemnatatea Tainei Maslului, si nu trebuie practicata sau ingaduita pentru nimic in lume. Savarsind corect Taina Sfantului Maslu, ii dam insemnatatea pe care o are si tragem folosul suflutesc si trupesc asteptat: iertarea pacatelor si tamaduirea de boli.

Pr. drd. Andrei - Gabriel Ghiaur